

Laurits Nees Olesens studentertale

Taler

Laurits Nees Olesen
Studentertaler

Dato

28. juni 2024

Sted

Lemvig Gymnasium

Hej med jer!

For efterhånden et stykke tid siden blev jeg spurgt, om jeg ville holde den her elev-tale. Talen måtte gerne vare de der ”10 minutter til et kvarter”. Jeg sagde ”ja” med det samme, for hvis jeg selv skal sige det, er det ikke første gang, at jeg skal tale i en lind strøm uden afbrydelser i en... ja det bliver nok en... 3 kvarters tid;)

Siden jeg blev spurgt, har jeg tænkt tilbage på årene og jeg har faktisk været tilbage i min dagbog for at kigge, her står alverden, og faktisk også en notits omkring dagen før første skoledag, der står således:

”kære dagbog, i morgen sker det, 2 år Niller! Forfærdeligt! Hvor længe skal jeg give det? Jeg kan ikke se mig gå iblandt kæphøje lemvigboere og farlige thyborønboere! Hvordan skal det dog gå?!?! Send hjælp!”

Fordommene, dem var der altså nok af. Men det lille uddrag fra min dagbog, har faktisk ikke til formål at fornærme nogle, men at fortælle om én af de ting jeg har lært ved starte på skolen.

Fordi på dag ét, blev alle mine fordomme altså jordet til grunden. Jeg blev faktisk mødt af kram og smil. Heldigvis. Faktisk kunne jeg ikke finde andet end skønne, søde, rare mennesker, det er jer!

Dér blev jeg virkelig bevist om de frygtelige fordomme, som vi (tør jeg godt at sige) kan have om hinanden og om andre, som egentlig ikke er rigtige. Det tænker jeg er en utrolig skam, at vi ofte møder verden med fordomme, og med paraderne oppe. Derfor er én af de ting jeg vil tage med herfra er, at dem vi møder oftest vil os det allerbedste.

En anden ting jeg vil tage med, er sammenholdet.

En af mine yndlingsfilm er "Den Eneste Ene" (det var det i hvert fald engang), i filmen bruger hovedpersonen "Niller" ofte forskellige køkken metaforer. Jeg vil tillade mig at bruge samme fremgangsmåde blot med mit eget fagområde, nemlig blomster.

Jeg ser skolen her, altså OS! Som en stor, flot og fyldig blomsterbuket, selvfølgelig i lilla, blå, røde, og grå farver. Med mange friske og sprøde stilke. Stilkene i buketten er egentlig ikke supermeget værd enkeltvis, og ser ikke ud af det helt store, når den står alene, men når mange forskellige stilke sættes sammen, skabes der en værdi. Hver stilk bidrager med noget godt til buketten, noget unikt til buketten.

Der er selvfølgelig også nogle stilke, som er dårlige til at suge vand, ser trætte ud og dør hurtigere end alle de andre stilke (her tænker jeg måske at disse stilke bliver hvor lærerne og personalet kommer ind i billedet)

Altså, jeg mener, at vi er med til at få hinanden til at blomstre, fx når vi er "vild med vilje" til "Flos" festerne, eller når vi er pæne og nyklippede ved eksamensbordet. Vi hjælper hinanden med at have det sjovt. Vi hjælper hinanden når noget driller og noterne blev spist af de mange dræbersneglene.

Alting har sin ende og den flotte buket der har blomstret i 1-2-3år. Buketten har gjort det rigtig godt. I har gjort det rigtig godt.

Nu skal vi altså slutte

Og jeg har længe gået og grublet over, hvad jeg dog skal fortage mig efter sommeren -og jeg tror ikke jeg er den eneste;) Jeg kender i hvert fald et par stykker...

Jeg har faktisk en sætning, der kører for tiden på repeat, når nogle spørger mig "hvad skal du så nu", hvor jeg så svarer tilbage "det ved jeg ikke", bagefter kommer der altid en form for akavet stilhed, som jeg heldigvis er blevet bedre til at håndtere;)

Verden er åben, heldigvis, mulighederne er næsten uendelige. Men nogle gange savner jeg, ligesom til Europaparlamentsvalget hvor man tager en kandidattest på vej ned til stemmeboksen, for at finde ud af hvor krydset skal sættes, og se hvem man matcher bedst med. På samme måde savner eller ønsker jeg mig en test, som jeg kan sætte mig ned med, når vi kommer hjem i dag, for at se hvad jeg skal. Skal jeg det ene eller andet, jeg ved det ikke. Men nøj hvor kunne det sommetider være rart, hvis at andre tog valget for en.

Jeg vil slutte af med at sige ”TAK”

TAK for nogle gode år, det har selvfølgelig ikke været en dans på roser hele tiden, men selvfølgelig også pressede år, hvor enderne måske ikke altid hang sammen, og jeg måtte krybe til korset, og lige få en ekstra dag til at få afleveret en opgave, tak for det;)

TAK til alle de forskellige smil jeg møder, når jeg går rundt på gangen, som gør hverdagen til en fest.

TAK fordi I har været med til at få mine år til at blive utrolig dejlige.

TAK for jer! TAK for tiden!

TAK fordi I ikke levede op til mine fordomme.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

Relateret

Bo Haahr Larsens translokationstale
28. juni 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/laurits-nees-olesens-studentertale>